

Г. С. Раковски: „Любовта към Отечеството превъзходи сичките световни добрини!“

ВОЙНАТА СРЕЩУ ХРИСТОС ПРОДЪЛЖАВА!

Николай ФЕНЕРСКИ

Трябваше да потърся в интернет значението на абривиатурата, с която либералите наричат паметника на войниците от Червената армия. Не го знаех. Явно живея много далече от София, Васко Кръпката и стотици хиляди убедени в правотата си нещастници.

Те не са плакали никога на 9 май. Те не са усещали никога болката на Кустурица в „Бндърграунд“ – болката от войната и болката от приключването на войната.

Те никога не са си пускали песента на Лев Лещенко „Денъ победы“. Една жена свирише на акордеон и пееше в един трамвай в Петроград, аз и сестра ми като деца я гледахме удивени. После я видяхме на корицата на юбилейна книга от Великата Отечествена. Беше преживяла Блокадата.

Но онези, които не са се сгърчили от болката на войната, са друг модел. Западнен. Онзи, който краде. Граби от целия свят – винаги и по всяко време. Грабел е преди хиляда години, граби и днес. Те смятат грабежа на Запада за добро. За свобода! Как е възможно да смяташ грабежа за свобода?

Западът уби 26 зографски мъченици! Западът превзе и ограби Града на градовете през 1204. Заради западните пирати манастирите на Света гора са във формата на укрепени замъци. Защо иначе да се строят така от миролюбивите монаси?

Западът колонизира и ограби Африка и Южна Америка. Западът уби десетки милиони в Северна Америка и я превърна в свой щаб.

Западът измисли върховенството на папата и отне свободата на милиарди християни с тази ерес.

Западът сътвори шоубизнеса, с който краде децата ни всеки ден – песни, филми, начин на живот.

И в момента битката между Запада и Изтока – носителя на Православието – изкристализира в събарянето на един паметник. Този паметник е на войничетата, загинали срещу кафявата чума. Този паметник е на всички онези, които са рецитирали в окопите „Жди

меня“. Научете го наизуст това стихотворение. То съдържа цялата болка в себе си. Войничетата са го знаели.

Ако питате днешните крѝпки и педали, със сигурност ще ви кажат, че по-добре е било да победи Гитлер. Обаче ако беше победил този урод, сега тях нямаше да ги има – педалите и крѝпките са били за претопяване. Славяните са били нарочени за роби в бъдещия райхсвят. Висшата раса е трябвало да управлява. Всички останали – роби.

Само че това няма как да го знаят крѝпките и терзиевците. На тях дотам не им стига пипенцето мънинко. Те са първосигнални като чехълчета и амеби – има дразнител, реагират, имат храна – ядат. На тях това им стига – дразнител и храна. Тяхната мозъчна дейност се простира до тези хоризонти. Стигнахме до 2023-а, когато лъжата е толкова затлъстяла, че да се говори истината е смешно. От лъжата капе лой. На крѝпките им е смешно. Радват се, че бутат паметници. Тръпнат. Не знаят какво се крие зад паметниците. В един момент се усетих, че е дреботемие онова за поробването от комунистите. Че комунизмът не е на Червената армия, защото 20 милиона загинали войници не са били социалисти с партийни билети, не са били атеисти, не са били врагове на дребосъци като кирчо и кокорчо, на хюмнета като терзиев и тагаренченко, а са си дали живота срещу ламята, зинала да глътне света.

И само благодарение на тях днес сме тук. Без тях – падналите в жертва на жертвеника – нищо от това нямаше да го има.

И после дойде другото голямо поробване.

Дойде смяната на моча с мола. И двете думи не заслужават големи букви, нищо, че едната е абривиатура, а другата варваризъм. Мола е новото място за поклонение. Затова паметникът трябва да бъде махнат. Прекалено висок е. Твърде вреден за моловите бройлери. Има опасност да ги накара да се запитат нещо съществено. Кой ни е враг – например. Срещу кого са вдигнали шмайзерите – срещу „висшата раса“... За какво се радват – за това, че тържествуват над демоните.

Новото робство е новата свобода. Свалят паметника и подскачат от радост. Дори не знаят за какво им говорят в момента. На някакъв отдалечен стадий на развитие са.

Да не разпознаеш във фашизма антихристиянството и да не приемеш днешния фронт за продължение на същата война срещу Христос е същата такава слепота.

Честит МОЛ, сънародници либерали. Честит Америкрисмас. (макар че няма как да са честити тези неща)

Нужна е нова жертва.

„Разграбването на Рим от вестготите“ - 1410 г., худ. Жозев Ноел Силвестър

ПАЗЕТЕ ОТРЯЗАНАТА ДЕСНИЦА, ЩЕ ПОТРЯБВА!

На стр. 7

Любка ЗАХАРИЕВА

От публикуването на статията ми „Технология на отрождането“ минаха около месец и половина. Междувременно в Поглед Инфо тя набра над 43500 читатели и продължава да се чете. За такъв специализиран текст, който не е нито за войната в Украйна и „злогдея“ Путин, нито за наблюденията на психиатъра Николай Михайлов над поведението на „Слободана“, „Магнитски“, това е свидетелство единствено за съпричастие и заинтересованост на обществото ни от проблема, който Мартин Карбовски назова „заговор срещу децата на България“.

Писмото призив на проф. Атанас Семов към сегашния министър на образованието Галин Цоков, публикувано в няколко вестника, участието на конституционния съдия в предавания на БНТ1 /"Още от дена"/ и НТВ /"Пресечна точка"/ ми дадоха надежда, че може нещо да се направи, колкото и да е безнадеждно в днешната България нещо добро да се случи. Знаем, че не може лесно и бързо да стане. Но ако тези две учебни програми – по история и по български език и литература, не бъдат отменени за следващата учебна година, ще бъде отчайващо за учители и родители, за всички българи, на които не им се вярва, че това се е случило. И за съдбините на България.

ОБЛАСТНИ БЕЗПРОСВЕТНИ ЕНИЧАРИ ДЕРЕБЕЙШВАТ БЕЗНАКАЗАНО В БЪЛГАРСКОТО ОБРАЗОВАНИЕ

Докато цакаха някаква добра новина, реших да се порова в спомените си и в нета, за да открия министъра престъпник, позволил си това мерзко дело, като е възложил изработването на скандалните програми и който ги е одобрил и разписал, като така ги е узаконил за българските училища, погазвайки безцеремонно Закона за предучилищното и училищното образование. Както подозирах, оказа се кроткият и благ, хримиист КРАСИМИР ВЪЛЧЕВ – със скромното си образование и впечатляващата си кариера. Днес председател на Комисията за образованието и науката в Народното събрание.

Роден 1975 година. Завършва Строителния техникум в Ста-

КАЛИНКИ „С ЕКСПЕРТИЗА“

Министри канкудату за клиенти на темида

ра Загора /в каква ли специалност?/; после, неизвествно кога, би трябвало да е след 1993-а, става студент във Варненския икономически университет, специалност „Икономика“, също неизвествно кога я завършва. Биографията му направо скача на 2002 година, когато „става част от държавната администрация“, като от икономист се превръща във финансист – в качеството си на „експерт в Министерството на финансите,

на като идея на Сорос и Световната банка за българското образование. Какво донесоха те на българското училище, е не по-малко скандално от темата за учебните програми по история и български език и литература. Докладът на „Отворено общество“ със заглавие „Реформа във финансирането на образованието в България. Преглед на текущите проблеми“ с автори Ян Херчински и Миколай Хербст от 2008 година съ-

разование“. Изправи ни на нокти, опитахме се да осведоим българската общественост за целите му. Но нито „Отворено общество“, нито Световната банка, както е видно, и до днес не са се отказали от мерачите си. Не трябва да се отказваме и ние да громим зловещите им замисли и намерения!

И да отбележим: След като първото нещо, с което се захвана Световната банка в България, бе реформирането на българското образование /1994 г./, и след като ни е занимавала още през 2009 година с прословутите тестове ПИЗА, защо, защо са такива резултатите на българските ученици? Въпреки реформирането ни 20 години! Преди тяхното реформиране българските ученици не бяха функционално неграмотни!

За мен този човек – Красимир Вълчев, е задължително да стане клиент на Темида. Най-малкото заради погавзането на Закона за българското образование. И заради експериментите с децата на България.

Ще оставим ли този нагъл човек – ще кажа пак, със скромно образование, без никаква връзка и без никакво отношение към просветното дело, обслужващ двайсет години чужди интереси, пагубни за България, ще го оставим ли спокойно да си живее, без

в моята статия „Технология на отрождането“, аз коментирах учебната програма на МОН за български език и литература само в компонента й литература, както е видно, и до днес не са се отказали от мерачите си. Не трябва да се отказваме и ние да громим зловещите им замисли и намерения!

Програмата за български език и литература, в компонента литература, нито е изменена, нито е допълнена. Тя все така си е потресаващата смъртоносно ампутирана програма, която коментирах в статията си! Не е пипната нито дума! И в сайта на МОН ни съобщават още, че влиза в сила от учебната 2024 – 2025 година!!!

Какво да кажем за министър Цоков? Освен да прави компания на Красимир Вълчев и двамата да бъдат призовани пред Темида за някакъв отговор и обяснение за действи-

Иван Таков, председател на Градски съвет на БСП - София

Иван Таков: Както вече оповестихме, главният архитект на София, Здравко Здравков, не е издавал разрешение за ремонт на Паметника. При това още на 14 декември от Главна дирекция „Инспекторат за опазване на културното наследство“ (ГД ИОКН) към Министерството на културата са разпоредили незабавно да бъдат спрени всички дейности по рязането на монумента, обясни той. Това обаче не се случи и в нарушение на закона в петък беше отрязана и свалена част от още една от фигурите. Скандална е арогантността, с която от об-

БЕЗЗАКОНИЕТО ПРОДЪЛЖАВА

Министерство на културата е разпоредило незабавно прекратяване на демонтажа на Паметника на Съветската армия още на 14-ти декември

ластната управа не се съобразяват със законите в държавата. Потресавашо е хладнокръвието, с което извършват това престъпление пред очите на цяла България. Абсурдно е държавна институция да нарушава законите в държавата.

Областната управа подлежи на много сериозни санкции за това, че не се е съобразявала с предписанието от ГД ИОКН. Тези действия от страна на областната управа не са просто самоуправство, това е превишаване на длъжностните права и злоупотреба с държавни средства,

коментира Иван Таков. - Документът, издаден от Инспектората към Министерството на културата, беше скриван от обществеността в продължение на два дни, за да не спират да безчинстват върху монумента.

Ние няма да оставим това така. Вече подадохме сигнали и питания до прокуратурата и до всички държавни институции, имащи отношение и носещи отговорност за случващото се с Паметника на Съветската армия. Ще открием и ще пока-

жем на обществеността всеки един, който е виновен за това безчинство с паметта. Няма да спрем, докато не видим как всеки един от тях понася отговорността си с цялата строгост на закона за престъплението, което толкова арогантно извършиха в Княжеската градина. А след това ще настояваме виновниците да ремонтират Паметника на Съветската армия за тяхна сметка и да го приведат в този вид, в който беше преди да започнат с безчинствата.

РЕФОРМА ВЪВ ФИНАНСИРАНЕТО НА ОБРАЗОВАНИЕТО В БЪЛГАРИЯ:

ПРЕГЛЕД НА ТЕКУЩИТЕ ПРОБЛЕМИ

ДОКЛАД

2008

Ето чия е идеята за делегираните бюджети - на „Отворено общество“; ето кои са авторите - Ян Херчински и Миколай Хербст. Красимир Вълчев е само наемникът!

„отговаря за държавния бюджет на образованието“. През 2009 година, при просветния министър Йорданка Фандъкова, става главен секретар на МОН и това продължава с малко прекъсване до 2017 година, когато го виждаме като министър на образованието в третото правителство на Бойко Борисов – 4 май 2017 до 12 май 2021 година. Пред името му няма никакви научни степени, излишно е да се търсят. Но той е една от „каликите“ и капацитетите на Б. Борисов – „с експертиза“. Кое от образованията му го прави „с експертиза“ в просветното дело, е въпрос с повишена трудност. Но...

Той не само е главният отговорящ за изработването и одобряването на двете ужасни учебни програми. Има една още по-фундаментална „заслуга“ – „ключова фигура в децентрализирането на образованието и преминаването към системата на делегираните бюджети на училищата“, „участва в изготвянето на нормативни актове и прилагането им“. Като учебните програми са на първо място!

Тук да вметна, че темата за делегираните бюджети е извест-

Красимир Вълчев още не знае, че ще бъде клиент на Темида

да си плати?

А сега за наследника му, днешния министър ГАЛИН ЦОКОВ. Със същата безпардонна наглост той публикува на сайта на МОН на 27, 28 и 29.11. тази година учебна програма за V²²², 2X и X клас, за която пише, че е изменена и допълнена със съответните заповеди за всеки от трите класа, от 15.11.2023 година. Както знаете,

ята и нахалството си.

Технологията на отрождането продължава, ако не се противопоставим - този път категорично и твърдо, позовавайки се на Закона за предучилищното и училищното българско образование.

И ми се иска да припомним: Всяко престъпление се извършва с участието на равнодушните.

ПЪЛНО ОТРИЦАНИЕ НА ПРОМЕНЕТЕ В КОНСТИТУЦИЯТА

На 12 декември 2023 г. в зала № 3 на Народното събрание (бившия Партиен дом) по инициатива на Коалиция „БСП за България“ бе проведено обсъждане на предложените промени в Конституцията. Залата се оказва препълнена с депутати и поддръжници на коалицията, депутати от Седмото велико Народно събрание, които са участвали в приемането и подписването на Конституцията през 1991 г., министърът на правосъдието, видни общественици, журналисти и др. Средната бе ръководена от лидера на БСП г-жа Корнелия Нинова, която направи кратко въстъпително изказване с акцент, че законопроектът не е подложен на широко обществено обсъждане и съгласие, включително безстопанно от всички заинтересовани съдебни и държавни институции. Министърът на правосъдието направи балансирано изказване във връзка с промените, приети вече на първо четене, като изтъкна, че между първото и второто четене депутатите и парламентарните групи имат възможност да правят редакционни бележки, да внасят предложения за отпадане на текстове и да правят нови предложения. Последва-

ха критични изказвания почти по всички предлагани текстове. Особено внимание бе отделено на текстовете, касаещи съдебната система, взета на прицел от управляващото в момента парламентарно мнозинство, включително чрез изваждане на прокуратурата от Висшия съдебен съвет чрез създаване на прокурорски съвет, както и отпадане на функцията на прокуратурата за упражняване на общ „надзор за законност“ върху актовете и действията на държавните органи. С други текстове се цели неоснователното орязване пълномощията на президента във връзка с назначаването на служебни правителства, както и отпадане на изискването народните представители и членовете на Министерския съвет да бъдат само български граждани, т. е. да няма двойно гражданство. Като представител на ПП

„Нова Зора“ участва адв. Тодор Предев, д-р по криминология, зам.-председател на партията. Той подчерта в своето изказване, че подробно становище и предложения от свое име и от ПП „Нова Зора“ е направил в статия, публикувана в бр. 46 на в-к „Нова Зора“ от 12 декември и предложени на вниманието на участниците основни общи бележки по законопроекта, които

почти се покриват с посоченото по-горе. Наред с това адв. Предев предложи в промените да се включат и такива, които съвпадат с конгресните решения на ПП „Нова Зора“, като:

Първо: В чл. 42 да се създаде нова алинея, с която да се изиска легитимността на провежданите избори да зависи от броя на гласоподавателите (повече от 50 %), за да бъдат те легитимни,

след като през последните години този праг не се постига;

Второ: В чл. 63 да бъде намален броят на народните представители от 240 на 180 предвид съкращаването с 1/3 на населението през последните 30 години и намаляване на разходите за издръжка;

Трето: Във връзка с предсрочното прекратяване на пълномощията на народен представител в чл. 72, ал. 1 да се включат две нови точки: т. 5 със следното съдържание: „При напускане състав на парламентарната група“, за да се преустанови т. нар. „политическото номатство“ чрез преминаване в друга парламентарна група или обявяване за „независим“; и т. 6.: „При отзоваване от гласоподавателите от неговия избирателен район“.

Четвърто: В чл. 109 да се създаде нова ал. 2 със следното съдържание: „Те (членовете на МС) отговарят дисциплинарно, наказателно и граждански за провиненията си по служба“, което ще доведе както до подбор, така и към отпадане на отговорността на държавата за тяхната дейност.

Обсъждането получи широк отзвук в медиите и всекидневния печат.

ЗОРА

Петко ПЕТКОВ

„Въздушен Шенген“, или РАЗДВИЖВАНЕ НА ВЪЗДУХА?

то присъствие в Шенген. Напротив, с глупавото намерение да вдигнат транзитните такси по газопровода „Турски поток“ на българска територия рискуваха и Унгария да ни наложи едно вето за Шенген.

Нашият „башбакан“ признава публично, че Орбан го е заплашил с вето на българското членство в Шенген, ако правителството му не се откаже от вдигане на въпросните транзитни такси по газопровода, който Борисов кръсти „Балкански поток“. Не си струва, санким, да рискуваме влизането си в Шенген.

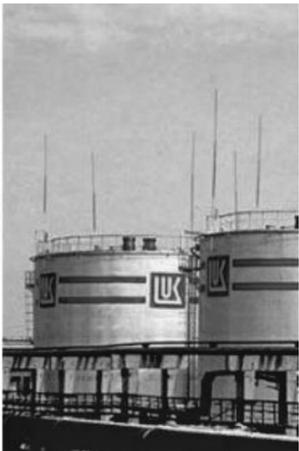
Декларациите на Денков, че България няма да приеме допълнителни условия и ще продължи да преговаря, какъвто и изявлението на Росен

бе подкрепен от ГЕРБ и ДПС.

След унгарския шамар управляващите в София заизтъкваха „успеха“, който са постигнали с Нидерландия, чийто премиер Марк Рюте изведнъж се сети, че България и Румъния са изпълнили критериите за Шенген и трябва да бъдат допуснати там. Обаче Рюте представи решението на своето правителство за одобрение от парламента на Нидерландия, а там не се знае какви ветрове ще задухат. Що се отнася до Виена, тя се притеснява не само от нелегалните мигранти, които влизат на австрийска територия през България, а и от факта, че стотици хиляди български изселници в Турция имат български паспорти, с които ще могат

далавера се самонарекоха „евроатлантическо мнозинство“. От вождовете на това мнозинство можем да очакваме всичко друго, освен отказ от старите корупционни практики. Все едно да вържете лисица да ви пази курника... Доказателство за това е отмяната на концесията на „Лукойл Нефтохим“ върху пристанището „Росенец“, отмяната от 1 март 2024 г. на дерогацията за вноса на руски петрол през Черно море, която изпрочи от ЕК правителството на Кирил Петков със срок краят на 2024 г. Тази година към предсрочната и ненужна отмяна на дерогацията се добави политическият натиск върху бургаската рафинерия с цел тя да бъде продадена евтино на някоя офшорна, близка

ституция ще заприлича на стълба без половината си стъпала. Тоест **некоалиционните партньори в некоалицията**, наречена „Сглобка“, ще са сътворили една не-конституция, или **фейк конституция**. Некадърността им се доказа от факта, че до последния момент правеха ремонт на ремонта на изготвените от тях поправки, правейки ги все по-абсурдни. Според последната редакция на „Сглобката“ в Конституцията ще има един ВСС на съдиите и един Съвет на прокурорите, като политическото влияние в последния направо ще **боде очите**. Докато в Съвета на съдиите ще преобладава професионалното присъствие. А с предложението си за премахване на институцията „служебно правителство“, или свеждането на ролята на президента до избора на служебен премиер измежду председателя на НС, председателя на КС и управителя на БНБ, се павира пътят към бъдещи дълбоки управленски кризи. По-късно самите автори на тези поправки решиха да разширят кръга от лицата, измежду които президентът ще трябва да избира служебен премиер. В списъка с потенциални служебни министър-председатели бяха добавени омбудсманът и неговият заместник, председателят на ВКС, подуправителите на БНБ, председателят на Сметната палата и неговите заместници. Какво ще стане, ако никой от горепосочените не приеме да седне на горещия стол за няколко месеца? И какво ще стане с оня, който се е съгласил да се жертва, когато изтече премиерският му мандат? Пред някое бюро по труда ли ще се нареди? Кой ще ръководи НС, КС, ВКС, Сметната палата или БНБ, докато техните шефове премерстват служебно? На всичко отгоре промените в Конституцията предвиждат НС да не се разпуска до следващите предсрочни парламентарни избори въпреки неспособността си да излъчи редовно правителство! За да имало парламентарен контрол над служебното правителство. Ще трябва ли народът такова НС, което не е успяло да избере редовно правителство, затънало в скандали и накрая е било прогонено с камъни? За поправките, свързани с мандата и функциите на главния прокурор и на прокуратурата като цяло, да не говорим. Дори при сегашните конституционни разпоредби прокуратурата се превръща в присъдържна структура

Желязков, че Австрия няма право да действа от името на останалите страни - членки на ЕС и Шенген, са просто раздвижване на въздуха. Или казано другояче - вятър. Защото правото на вето в ЕС все още не е отменено и всяка страна може да го използва по всеки въпрос. Австрия, Нидерландия или Унгария не се управляват от мекушави хора като нашите шарлатани, които дори по въпроса за преговорите на Република Северна Македония с ЕС се скриха зад предложението на Макрон, вместо твърдо да наложат вето на Скопие заради невключването на българите като държавотворен народ в Конституцията. Като резултат опозиционната ВМРО-ДПМНЕ осуети всякаква възможност за компромис. И като дойде на власт, спокойно може да се позове на визитата на Кирил Петков в Скопие по време на неговото управление, когато бе направена срамната отстъпка, мотивирана с френското предложение. Този „компромис“ с националния авторитет

да влизат на територията на Шенген, ако там бъде пусната България. Така че влизането ни в Шенген ще се позабави, независимо от препоръките на ЕК. Но ако гореспониките политически шарлатани не са явявали в осъществимостта на шенгенския блян, а само са създавали привидност, че се опитват да го постигнат, значи просто са мамили българския народ и собствените си избиратели, отвличайки вниманието им от други, много по-сериозни проблеми и провали на „Сглобката“. Например от отказа си от борбата с корупцията, реформата на образцоването и здравеопазването. И най-вече предизвиканата от самите тях финансово и политическата нестабилност и непрекъснатата загуба на международен авторитет на България. Корупцията беше оневинена още със съставянето на кабинета Денков-Габриел, подкрепян от „изпращия“ Бойко Борисов и „размагнитизирания“ Делян Пеевски. И по ирония на съдбата съчастниците в тази

до съуправляващите ГЕРБ и ДПС. Не става въпрос за обикновена продажба или за одържавяване, а за прилапване на предприятие, което има стратегическо значение за националната икономика и сигурността на България. Още по-нелепи и прозрачни са уверенията на управляващите, че възнамеряват сериозно да подобрят дейността от 32 години Конституцията и изградените въз основа на нея системи на правосъдието и прокуратурата. Написаните на коляно и обсъждани потайно поправки анти-Радев и анти-Гешев, които са критикувани от цялата юридическа общност, Венецианската комисия, Президентството и опозицията, страдат от един съществен недостатък. И той е, че съставителите им не са предвидили какъв хаос ще настъпи, ако и когато КС реши, че те противоречат на духа и логиката на основния закон. Защото отхвърлянето им от КС няма автоматично да възстанови старите текстове и поправената Кон-

Освен Денков, ЛЮБИМАТА МУ ТЕМА Е РУСИЯ

От два-три месеца някакво лице Пеевски дава акъл по всички въпроси в България. Този Пеевски със съмнително образование, неясна трудова биография, дето го нямаше с години в Народното събрание, срещу когото имаше демонстрации, сега управлява България. През 2013 г. той беше демонизиран, сатанизан, а сега се оказва бял ангел. Къде отидоха екзалтираните демонстранти? Или демонстрациите са били фалшиви, за да изиграят ролята да се свалят правителството на Орешарски. Май че някои от демонстрантите сега са в Народното събрание и мъчат като риби. Сладко е парламентарното кресло. Защо да надигаме глас. Топло е, имаш привилегии, спокойно е. Нека Пеевски си разиграва коня. С какво се е променил Пеевски от 2013 г. та сега е на всяка манджа мерудия? Пеевски тук, Пеевски там, Пеевски навсякъде. Не само че е навсякъде, но е арогантен и нагъл. Спомнете се как се отнася с премиера Денков. Все едно е измекарин. Че Денков за нищо не става, това е ясно. Но все пак е министър-председател на България. Трябва да се уважава институцията. Освен Денков любимата му е Русия. Няма ден да не се излъже и да не прояви русофобията си. В предишните години не сме го чували да говори за Русия. Сега където стане, където седне - Русия, та Русия.

Николай ШОПОВ

Въобще не съм имал намерение да пиша за Пеевски, защото ми е ясно кой е и как ще завърши. Но на 15 декември вече ми дойде много. Пеевски, който е като Фигаро, не се стърпя и нахока БНР, защото е поканило посланичката на Русия за интервю. Как така? Та това е хибридна атака, тя сее дезинформация! Кой дава право на Пеевски да определя кой ще участва в предаванията на БНР? Дори ги заплашва със СЕМ. Не съм чул Пеевски да е против участието на американския и другите западни посланици за тяхно участие в предавания по радиото и телевизията.

Колко пъти са канени украински представители за участия. Но Пеевски си мълчи, защото това са правилните посланици. А Митрофанова е неправилна. Пеевски, където отиде евроатлантическите ценности за свобода на словото, за свобода на мнението? Къде остана плурализъмът? Или трябва да чуваме само едно мнение? Нали ни проглуши ушите за евроатлантизма? Или зад евроатлантическите ценности се крие гъзязящ установаване на тоталитаризъм в България?! За един посланици може всичко, а за другите нищо. Само забрани. Български журналисти щели да правят протест пред БНР заради участието на Елеонора Митрофанова. Къде са тези журналисти да протестират, когато третокласни чиновници от САЩ ни забраняват това или онова и се намесват в нашите вътрешни работи. Клетя България... Не стига Пеевски, ами и украинската посланичка се обажда. Не е ли това намеса в нашите вътрешни работи и в работата на една национална медия. Тя ли ще ни дава акъл, представителката на страната, където има само един правителствен канал, а всички други медии са закрити. Забрани са и всички опозиционни партии. Дори се преследват инакомислещите, а срещу някои се извършват атентати. Опит за убийство на Олег Царьов. Успяха да убият и депутата Иля Кива. Не е ли по-добре да се държи като дипломат, а не като слон в стъкларски магазин. Но как да се държи като дипломат, като няма нищо общо с тази професия. Още няколко думи за Пеевски. Той не знае ли, не усеща ли, че ще завърши като Местан? През тези повече от тридесет години са минали много като Пеевски и всички са забравени. И Пеевски ще бъде изоставен от всички, независимо че сега журналисти, политолози и какви ли не му пеат дитирамби. Те на много други са пеели химни и са писали оди, но тях отдавна ги няма на политическата сцена. Помисли, Пеевски!

„Въздушен ШЕНГЕН“ ..

е видял и не е фотографирал закъснялата му храброст и свободолюбие. За щастие ГЕРБ се отказаха от глупавата идея на ПШ-ДБ за вписването в Конституцията на 24 май като официален национален празник вместо 3 март. Но не се обявиха против преместването и по-точно разрушаването на Паметника на Светската армия в Борисовата градина. Само Борисов намекна, че е желело да бъде запазен, за да разказва на внуците си как благодарение на съветската окупация е бил установен мракобесният режим на ДС и била унищожена „цялата аристокрация на България“. Този чо-

век представа си няма какво е аристокрация! Да не би дядо му да е бил благородник? Или благородници са били хора с фамилии Тъпчилеша, Гешев, Денкоглу, Кудоглу, Чобанов, Домусчиев, Говедаров, Стамболов, Стамболийски, Филев, Багрянов, Муравиев и Буров? Що се отнася до проекта за изменение на Конституцията, учудващо е, че никой не е поискал в нея да се запише, че България е член на Евроразтата и Шенген. Да не би авторите на поправките да са сметнали, че въпросното ни членство е нещо като „въздушни Шенген“? Тоест, едно раздвижване на въздуха, или просто вятър. И политика-

та на „Сглобката“ по този въпрос е като някакъв уиндсърфинг в Бургаския или Варненския залив. Но има нещо, което нашите шмекери отричаха, а то се оказа самата истина: от Австрия поискаха България да прибере обратно преминалите през нейната Велика Българска ограда нелегални мигранти от Афганистан, Ирак и Сирия. Въпреки че те, ако са искали да останат у нас, щяха да са го направили. Струва ли си при това условие да се радваме на факта, че Австрия ни пуска в Шенген по въздух? Това напредък ли е, или регрес? Ако ще се превръщаме в мигрант-

ско гето, благодарим ти, Европа! Ние не забравяме, че Слънцето изгрява от Изток, а залазва на Запад. Да не би след като толкова упорито ни европеизираха, атлантизираха, уестърнизираха и разкрепостяваха морално с Истанбулската конвенция и гей парадите по софийските сокаци, разварявайки ни с всички средства на ЛГБТ империята от САЩ, да залезем заедно с упадащия Запад? Нали, когато Рим е завладял от варварите, на Изток още хиляда години процъфтява православната християнска култура, за която и ние сме допринесли, давайки „на вси славяни книги да четат“!

С уважение,
Пресцентър на „Възраждане“

„Възраждане“ установи

Извършена проверка от „Възраждане“ установи нанесени щети за милиони в Министерството на отбраната през годините чрез сключването на неизпълними договори за утилизация на боеприпаси с изтекъл срок на годност. Каква е схемата? Чрез поредица от писмени въпроси от народния представител Петър Петров и изискани от него документи, предоставени от ведомството, става ясно, че в края на 2008 г. министерството е превело 15 милиона лева на своето дъщерно дружество „ТЕРЕМ“. То от своя страна е превъзложило тази сложна дейност на свои дъщерни дружества в нарушение на разпоредбите на договора и без да има право на това, като е разпределило общо 8 милиона лева между тях. Едно от тези дружества от комплекса „ТЕРЕМ“ - „Терем-Ивайло“ ЕООД, тъй като също не е разполагало с никаква възможност да изпълни договора, който е сключило незаконно-образно, също превъзлага дейностите по утилизация на устройства за авиационно поразяване (различни видове ракети) на частна фирма. Тя обаче не е имала към тази дата нито лиценз за утилизация, нито реални възможности да извърши такава дейност. Държавното „Терем-Ивайло“ обаче въпреки това в началото на 2009 г. е превело на тази фирма авансова сума от 4 123 000 лева, срещу което е получило една хвърчаща запис на заповед като гаранция за тази сума.

Впоследствие през 2010 г. този договор за утилизация на авиационни боеприпаси е прекратен, но държавният интерес отново не е бил защитен - авансово платените 4 милиона не са били нито гарантирани, нито потърсени насетне нито от Министерството на отбраната, нито от неговите дъщерни дружества по веригата на превърляне на държавните средства от едно на друго. Започнало е едно голямо протакане и бездействие, като в същото време фирмата, получила авансово тези 4 милиона лева, е била изправена от активи и имущество и впоследствие на няколко пъти е била превърляна и понастоящем е кухня фирма със задължения и към други кредитори.

Фрапантно се оказва както бездействието и на настоящото ръководство на Министерството на отбраната, така и опитът да бъде предоставена на „Възраждане“ заблуждаваща информация и дезинформация в писмени отговор от ведомството на основание отправеното от политическата организация искане за информация по реда на парламентарния контрол. В този отговор е посочено погрешно съдебно дело, което уж било водено за събирането на 1000 лева от дължимите 4 милиона. Премълчана е информация за предприети конкретни действия и за размера на търсените суми, липсват каквито и да е данни къде, какво, кога и от кого е направено за защита на държавния интерес срещу дружеството дължник.

Когато разбрахме за това дългогодишно бездействие и безотпазване и след като не получихме никакво съдействие от Министерството на отбраната в текста на техния подвеждащ и крайно лаконичен отговор - къде са тези 4 милиона лева държавни пари, ние от „Възраждане“ веднага подадохме писмени сигнали до МВР и ДАНС, като ги сезирахме за уредения държавен интерес и нанесени щети на държавата в особено големи размери. Очакваме сега правоохранителните институции да си свършат работата и да разплетат докрай тази схема на източване на държавни средства чрез използване на кухи фирми бенефициенти по примера на крадените над 53 милиона лева за строежа на автомагистрала „Хемус“, преведени на кухи фирми.

Наряхахме на скрап заводите си. Наряхахме на скрап оръжията си. Наряхахме на скрап енергетиката. Наряхахме земята си в „реални граници“. Наряхахме икономиката, образованието, културата, здравеопазването... Наряхахме градовете, селата, българския етнос. Всичко на скрап.

Остана Паметникът на Съветската армия. Вината му е, че стърчал прекалено високо над скрапа.

В момента режем на скрап победата над фашизма. Режем на скрап ръката, която я извоюва. Режем на скрап главата на руския и съветски войник. На скрап обезглавеното му тяло. На скрап майката и детето. На скрап Иван Фунев, Любомир Далчев, Мара Георгиева. На скрап изкуството. На скрап паметта.

СКРАП

Милена ВЪРБАНОВА

Накъдето и да се обърнеш - скрап! Докъдето погледът ти стига - скрап!

Наряхахме на скрап бъдещето си, защото Русия никога няма да забрави този позорен акт. Да, Русия разбира, че българският народ е против подобно варварство, че то е извършено против волята му, но флексът на вампирите я улучи право в сърцето. А когато Русия я боли, тя не прощава.

Българският народ е против. А къде впрочем беше този народ? Къде беше двумилionen София? Къде бяха БСП, Левещата, Възраждане, които не си мръднаха пръста за ефективна защита на паметника и едва след като той бе нарязан и безвъзвратно поруган, се разтичаха да търсят несъществуващите наредби за демонтажа му? Къде бяха симпатизантите на левите и на националните сили в цялата страна? Помалобройни ли са те от гей-дружинката в „правителството“ и общината?

Част от народа ли е полицията, която охранява неприкосновеността на поръчителите - вътрешни и външни - на архикошунствения акт? Кога в последните трийсет години шкембестата, глътостебра и опростачена българска полиция е застанала на страната на народа? Кога е защитила някаква справедлива народна кауза?

Част от народа ли са евраотлантическите медузи в студиата, които пъшкат в оргазъм при гледката на това невиджано и нечуто - от Средновековието насам - дивачество? Част от народа ли са мисирите в „националните медии“?

Част от народа ли са физическите извършители - работниците с флексите? Те не си ли дават сметка какво правят? Не разбират ли, че са вкарани в ролята на платени килъри и винаги им е равна на тази на поръчителите? Няма ли представа за какво епохално престъпление им плащат?

Наряхахме на скрап достойнството си.

Превърнахме в скрап държавата си.

Шумът от флексите ще звучи още дълго занаяпред. Може би векове. Може би завинаги. Защото с обезглавяването на съветския войник сатанистите обезглавиха България. И това бе акт не толкова на русофобия, колкото на българофобия.

Една свещена граница бе преминала. А сега накъде?

Ние всички се чувстваме смазани, изнасилени, с изтръгнати сърца. Дори и тези, които уж са във възторг от станалото. Душите ни са нарязани на скрап.

Но едно да не, дори и толкова откровенно, никога няма еднозначни резултати и не обслужва само плановете на злодеите, които са го замислили и осъществили. Казах, че са ни обезглавили, но може би е тъкмо обратното. Може би това неистово унижение ще повдигне главите ни. Ще ни разтърси и съживи. Чувствам, че то - вместо да ни раздели - консолидира българското общество - нещо, което не успя досега да стори нито една партия, нито една идея, нито един оратор.

Това, с което се разделихме безвъзвратно, е само незначителното малцинство от еничари. Знаем имената им - маркар че срамът няма име. И дори ако Русия прости - ние, българите, няма да простим.

ПОМНИМ И БДИМ!

ПАМЕТНИКЪТ И ПРИСЪДАТА

Мирослав ПОПОВ

Демонтажът се извършва по всички правила на социалното декомунизация и на ултраглобализма. Съпроводен е от тотално медийно разгласяване на достоверната историческа и актуалната политологическа картина на света от последните 70 години. Антиисторизмът е водещата отлика с почти консенсусно акламирање на акта на разрушаване. Активно несъгласните не сме мнозинство. Изправени сме пред един „монументален“ конформизъм. Невидимата армия на конформистите, която по време на Френската революция се определя като „блатото“, може да погълне всичко. Генералната свърхцел е изграждане на нова глобална антикартина на случващото се в нашия свят днес, предния половин век и за идващите десетилетия.

През Втората световна война Червената армия воюваше за своята си съветска родина, но и за още няколко десетки други държави, част от които предстоеше да се появят. Затова тази Война не приключи на 9 май 1945 г. Освобождението на света от фашизма и нацизма продължава по един противоречив начин и досега. Днес обаче противникът не е посочен. Също и Съюзниците. Но заплахата избуява.

Битката около Паметника не може да бъде спечелена на друго поле освен на полето на един нов алтерглобализъм. В нашия свят се водят много битки. Свидетели сме на една от тях, които се водят и ще се водят в нашия свят около услужливо наименуваната Княжевска градина. Днес не се води битка между Изтока и Запада, както често се казва. Води се война между силите, стремящи се към установяването на една световна супервласт, срещу цялото човечество. Проблемът е в опасността от установяване на глобална олигархична власт. Заплашени са девет десети от хората по Земята и техните представи за света. На този фон сравнително по-малък е ключовият проблем за историческата победа над държавата и доктрината на Адолф Хитлер.

Нямаше как да не се случи. Българското общество не си даде сметка за могъществото на един „ултра-Гьобелс“. Още преди три десетилетия Столичният общински съвет постави под въпрос следвоенния дър-

жавноправен ред в Европа. Излезе, че Хитлер не е загубил Войната. Тия дни парламентарното мнозинство се заяви концептуално като профашистка коалиция, която се проектира в Столичната община. ДПС също. Историята не може да се нареже с флекс. Поругаването на най-големия антифашистки паметник не е само „символно насилие“. В България е забранена не само антифашистката символика, антифашисткото изкуство, но и базисният факт, че Съветският съюз победи във Втората световна война. Оспорва се в международните отношения следвоенният международноправен ред, вкл. моделът на функциониране на Съвета за сигурност на ООН.

Бруталността на антиисторизма шокира политически неангажирания мислещ човек. Докато левите и патриотичните сили в нашия свят си мислеха, че опонират на десницата, на расистите и на подобни антихуманни течения, светът тихо деградира.

Много хора в България разчитат на някаква правна защита на Паметника. Време е да се осъзнае, че когато говорят законите на глобалната свърхвласт, всички останали закони мълчат. Изводът е ясен - разрушаването на Паметника може и да е обратимо - ще съберем парчетата и ще ги заварим отново, но актът на разрушаване е много по-сутествивен. Стремешите ще бъдат разрушителният акт да се възпроизвежда регулярно. Обществото ни е твърде неготово за предстоящите изпитания.

Впечатляващият технологичен напредък се съпровожда от скъсване с последните остатъци от социален хуманизъм и солидарност като колективна политическа визия. Позоваването на човешките права стана досадно клише. Да, днес няма концлагери, но вместо тях се изгражда глобален информационен концлагер с брутална цензура. Новият рейтингизъм отдавна доминира в България.

Формално световно правителство няма. На практика решенията за съдбините на света се вземат в свърхелитарни микрогрупи. Мечтите на Фюрера се сбъдват, вероятно, в по-пъстра етнорасова разцветка.

Ултраглобализмът може и следва да бъде озаптен. Усилията няма да са по-малки от тези по фронтовите на Световната война. На първия етап битката ще се води на информационното поле. После ще видим...

ПАЗЕТЕ ОТРЯЗАНАТА ДЕСНИЦА! ШЕ ПОТРЯБВА!

Лазар МУРДЖЕВ, главен редактор на списание „Брод за България“

Един достоен българин, поразителен скулптор, безподобен мъж и безспорен духовен гурю - Александър Дяков, в края на 70-те изготви идеен проект за пространствено преаранжиране на композицията „Паметник на Съветската Армия“ и го внесе за разглеждане в Комитета за култура и СБХ, ако не се лъжа - в началото 80-те години на миналия век.

Този уникален пример за национален дух и вяра, за смелост, за творчески интелект и божествена мъдрост ви представям днес не за да хуля простотията и варварщината на акта по разрушаването Паметника на Съветската армия. Просто е нужно в това мракобебно време да видим „алтернативи“, примери, които говорят сами за себе си и обезглавяват цялата самодейна, тенденциозна, самоцелна русофобска постановка - режисирана с единствена цел да „озлоби“ и „противопостави“, да фашизира и раздели обществото, да разруши гражданския мир и дълговечните отношения между два братски славянски и православни народи!

Сашо Дяков е син на регент. Баща му е министър на правосъдието и образование преди 9.9.1944 г. Това го казвам, за да нямам думата разни комунистически орденосъци и бандити на новото време, които се преоблякоха с евраотлантически доспехи и днес са недостижими - нито от прокурор, нито от „Магнитски“, нито от Съдбата... (държат се като Алексей Петров - нали от едно „котило“ бяха).

В обосновката на Александър Дяков за промяна на Паметника на Съветската армия четем: (Обръщам внимание: При „социализма“ син на царския регент и министър, този „враг на народа“, е допуснат да представи официално проект за реконструкция на Паметника на Червената армия!!! Ах, тази ДС...! Направете паралели с настоящата демокра-

тура.)

Ние сме православни народи, не може оръжието да е най-отгоре (като основен символ на победата над фашизма „ДА“), но като символ на нашите взаимоотношения „НЕ“ - Общият символ е Кръстът (Вярата).

Това предполага не да се руши едно грандиозно произведение на изкуството, а да се преаранжира композицията. Понеже войната (ВСВ) е предизвикала много беди, смърт, омраза, отъмщения и притивоено в обществото - оръжието и страхът е логично (и за руския, и за българския народ) да се замени с „Божията десница“ на помирението. Затова:

Най-високо да се извисява Православният Кръст на Вярата и „Божията десница“, Прошката и Помирението, а

На тази снимка се вижда отрязаната ръка и главата на съветския войник - освободител на Европа, от бобонната чума на фашизма. Навярно малцина знаят, че всъщност това е фигурата и лицето на българина Господин Желязков Терзиев, от село Главан, Старозагорско, определен от знаменития творчески колектив, сътворил Паметника на СА, да бъде прототипът на колективния образ на донеслите свободата. Така още веднъж е подчертан и приносът на българският войник във великото дело на освобождението. Построяването на паметника се превъща във всенародно дело и отговорност. Приложеният документ свидетелства за доброволната помощ, събрана от ОК на ОФ в г. Свиленград. Той бе предоставен на редакцията от г-н Атанас Куманов, редовен наш сътрудник.

Дяков каза: „...Премам този орден сякаш „посмъртно“, защото аз съм ПОЧТЕН гражданин (включително на София) и не зная следва ли днес да присъствам на този цирк?! Защото тези от миналото поне ми разрешиха да работя и да реализирам няколко мои творби. Тези днес не изглеждаха нито мой проект... Някое посолство им е казало да ме наградят, друго преди години - да не ме убият. Просто защото съм почтен...“

„Достоиният човек знае кое е справедливо, простият знае кое е изгоднo... Достоиният се ръководи от Справедливостта, а Простият от Изгодата.“

Днес, за разлика от времето на Конфуций и Александър Дяков, най-трудно е да се говори за достойнство и почтеност. Достойни дела. Достойно поведение. Достоен и

почтен живот... Но за Простотията - ооо, простотията днес е на почит!!!

Няма как двадесет години да управлява човек като „Борисов“ (най-дълго управляващият премиер, носител на ордена „Ломоносов“ за пазител на Паметника на Съветската армия -23 ноември 2007 г.) и това да не е характеристика за нивото на „електората“...

Няма как човек като „Левевски“ да заема министерски постове направо от студентската скамейка, да го „нараждават“ с „Магнитски“, за да стане депутат на ДПС, шеф на ДАНС при Станишев (БСП) и премиер в сянка на „Сглобката“ (ППДБ, ГЕРБ, СДС) и това да не е характеристика за „достойнството“ на нацията...

Няма какпосред предизвикана война между два православни народа да изнасяш оръжие на единия и да разрушаваш паметниците и затваряш храмовете на другия. Това е недопустимо по законите на дипломатията и е варварство на православен и общочовешки език. А за варварски действия (на която и да е страна) - няма прошка..! (И Захарова хич не се бави да го потвърди.)

Какви трябва да са тези изроди, които могат да създадат на народа си такава „перспектива“? При всички положения „недостойни“. Вероятно са изгодни някому тези срамни и опасни плановете - защото за всеки среднестатистически тъпак от колониалния български „елит“ е ясно, че днес се предпоставя българският „Майдан“... За който само преди броени дни на футболната среща „България-Унгария“ платени формации си проведоха „насрочена“ репетиция (ако е по-удачно - ще го наречем тренировка). Кой има интерес да отприщи граждански конфликт, омраза, фашизъм? Кой гласка фалшивата „Сглоб-ка“ от абсурдни политически субекти и познати ни, до болка зависимы, жалки и недостойни хора (ЮДИ) - към това цинично, неонацистко деградирало обществено отношение поведение!?

...И дали отново колониалният ни елит няма да слобли и предизвика (Православната) Божия десница на Помирението - отново да се появи, този път с калашник в ръка?!

Това иска Посолството...! И нито един ПОЧТЕН БЪЛГАРИН...

ПАЗЕТЕ ОТРЯЗАНАТА РЪКА, ШЕ ПОТРЯБВА!!! С НАМИ БОГ!!!

ПОТОМЦИ, ВИНОВНИ СМЕ ПРЕД ВАС!

Русофобията се оказва неизлечима болест след 10 ноември 1989 г. за някои хора, социални групи и политически партии, които вегетират на гроба на целокупния български народ, като непрекъснато го занимават с водената от тях „война с миналото“, размахвайки го като червен парцал при битките с бикове на Арена. Целта е да се заличат материалните културно-исторически паметници в територията на страната и да се изтрие по всевъзможен начин споменът за изминалите години след победата над хитлерофашизма на 9.2X.1944 г. в България, постигната с решителната подкрепа на Съветската армия, като част от борбата ѝ срещу фашистката чума през Втората световна война. В своето безумие депутатите от т. нар. десни партии и движения се опитват напразно да трият историята, като си въобразяват, че хората са без памет. Метастазите на тази болест се разпространяват успешно, закрепени и в различни нормативни актове, като например Закона за обявяване на комунистическия режим в България за престъпен /ДВ бр. 37/5 май 2000 г./ Той бе допълнен със законопроект, предложен от: Методи Андреев /ПП ГЕРБ/, адв. Петър Славов /РБ/, проф. Вили Лилков /ДСБ/ и Мартин Димитров /РБ/ през 2016 г. Те бяха с различна партийна окраска, но се оказаха върли „демократи“, антикомунисти и като се възползваха от правото на законодателна инициатива, предложиха нови рестрикции в приетия преди 6 години закон. В него не бе забравен и техният вечен призрак - митичната Държавна сигурност като неразгрозена от домораслите „демократи“. Такава война в момента води с миналото и сегашната „Сглобка“ от партии и коалиции, обявили се в Народното събрание за „евроатлантици“, като забравят, че са изпратени там да бъдат „евробългари“, които защитават националните интереси в тези турбулентни времена! Това е показател и за тяхната безпомощност, защото въпреки стореното срещу паметниците България продължава да стои в дъното или начело на различни европейски и световни класации по бедност, смъртност, обезлюдяване, неграмотност и др. През годините те бутнаха паметника на В. И. Ленин в центъра на София и събориха макар и с голям зар мавзолея на Г. Димитров. По същество обрече на разруха паметник, наричан „чинията“ на връх Бузлуджа, премагна петолъчката от пилона над Партийния дом (сега Народно събрание), изкъртиха фасадите

Адв. д-р Тодор ПРЕДОВ

му със социалистически символи, направи опит да превърнат паметника в Пловдив, известен като „Альоша“ в рекламата на „Кока-кола“ и т. н., и т. н. На няколко пъти поругаваха и боядисваха барелефите и надписите на Паметник на Съветската армия в София, правиха несполучливи опити за премахването му, а сега най-после започнаха и разрушаването му, въпреки протестите и живите вериги на Коалиция „БСП за България“, ПП „Възраждане“ и ПП „ИТН“, както и на множество граждани. Пир по време на чума, както се казва в такива случаи.

Направих си труда да събера данни за този паметник и за по-известните паметници в България, изградени в чест на Съветската армия - победителка във Втората световна война 1939-1945 г. Най-подробните открития в „Енциклопедия България“, т. 5, изд. на БАН, 1986 г. Става въпрос за фактология, а не за пропаганда.

ПАМЕТНИК НА СЪВЕТСКАТА АРМИЯ в София

Издигнат е в знак на признателност на българският народ към Съветската армия освободителка. През 1950 г. е проведен конкурс, спечелен от колектив с ръководител арх. Д. Митов; скулптори М. Георгиев, В. Емануилова, Л. Далчев, В. Зидаров, П. Дойчинов, Ив. Фунев, арх. Л. Нейков, худ. Б. Ангелушев. Строен е и започнат през 1951 г. и завършен 1953 г. Открит е на 8 септември 1954 г. Композицията заема площ от 2000 кв. м. Разчленена е хоризонтално на няколко нива чрез площадки и стълбища в четирите посоки. Бронзовата скулптурна група на съветския боец /вис. 12 м/ работник миньор и майка с дете /вис. 8,5 м/ е поставена на върха на паметника с височина 35 метра и се откроява ярко на фона на Витоша. От трите страни на паметника има композиции от бронз с дължина 6 м и височина 2.2 м. Композицията „Октомври 1917 г.“ /от изток/ символизира победния порив на съветския народ под развято знаме с надпис „Вся власть Советам“. Композицията „Отечествена война“ /от запад / е сборен портрет на герои от всички поколения, борци за свободата на Бъл-

гария и на поробените народи. Южната композиция „Тилтът на Отечествената война“ претворява в образи подвига на трудовите хора за спечелване на победата. Две скулптурни композиции на тема „Посрещане на Съветската армия в България“ очертават подхода към централния пилон на паметника, постлан с гранитни плочи и обогатен с цветни плочи. От страни има каменни постаменти с бронзови венци на славата, които символизират 10-те удара на Съветската армия от Сталинград до Берлин по време на Великата отечествена война на Съветския съюз.

ПАМЕТНИК-КОСТНИЦА в София, кв. „Лозенец“

Издигнат е през 1954 г. Изграден е по проекти на скулптурите

Л. Димитров, Ил. Петров и архитект В. Беззов.

ПАМЕТНИК НА СЪВЕТСКАТА АРМИЯ в Пловдив

Издигнат е през 1956 г. на Хълма на освободителите в знак на признателност на българския народ към армията освободителка. Разположени са на главните градски площади. За по-големите паметници /мемориални анти-скулптури В. Радославов /ръководител/ Ал. Занков, Г. Коцев и Ив. Топалов. Архитекти: Б. Марков, П. Цветков и Н. Марангов. Скулптурната фигура на съветския воин /вис. 12 м/ в споконйна поза и пресечената пирамида, върху която е стъпила, са изградени от гранит. Върху пирамидата са монтирани барелефите „Боя“ /Г. Коцев/ и „Посрещане на съветската армия“ /Ал. Занков/. Широко стълбище от западната страна свързва паметника с този на руските воители, загинали през Освободителната Руско-турска война 1877/78 г. Той е построен в чест на руските воители, които под командването на ген. Й. В. Гурко освобождават града /1878 г./ Върху паметника е поставен вензел на руския император Александър 22.

ПАМЕТНИЦИ НА СЪВЕТСКАТА АРМИЯ В СТРАНАТА

Те са архитектурно-скулптурни ансамбли, изградени още в първите години след 9.2X.1944 г. като израз на признателност на българския народ към Съветската армия, изиграла решаващата роля за освобождението на България от капитализма и фашизма. Те са важен дял в българската монументална скулптура. Такива са например: в **Добрич** /1945 г. В. Емануилова, М. Георгиева, Ц. Михов/; в **Русе** /1947 г. Й. Кръчмаров с колектив/; в **Плевен**, 1954 г., Ат. Дудулов, Б. Кадийски, арх. В. Тихолов/; в **Бургас** /1956 г. В. Радославов/; в **гр. Шумен** /1948 г., Н. Шмиргела, А. Занков, Г. Коцев/; в **Ст. Загора** /1949 г./ Ив. Лазаров и Д. Лучианов/;

в **гр. Кула** / 1949 г., Ив. Фунев/ и другата.

Посочените паметници обикновено имат формата на висок пилон, на който е поставена фигура на съветски воин. Съществена част от тях са барелефите. Разположени са на главните градски площади. За по-големите паметници /мемориални анти-скулптури В. Радославов /ръководител/ Ал. Занков, Г. Коцев и Ив. Топалов. Архитекти: Б. Марков, П. Цветков и Н. Марангов. Скулптурната фигура на съветския воин /вис. 12 м/ в споконйна поза и пресечената пирамида, върху която е стъпила, са изградени от гранит. Върху пирамидата са монтирани барелефите „Боя“ /Г. Коцев/ и „Посрещане на съветската армия“ /Ал. Занков/. Широко стълбище от западната страна свързва паметника с този на руските воители, загинали през Освободителната Руско-турска война 1877/78 г. Той е построен в чест на руските воители, които под командването на ген. Й. В. Гурко освобождават града /1878 г./ Върху паметника е поставен вензел на руския император Александър 22.

Питам: 1. Как може Министерството на културата да дава мнение, че Паметникът на Съветската армия в София не е културна ценност? А стотиците други от Руско-турската война 1877/78 г., както и десетките построени в чест на Съветската армия - освободителка на България от хитлерофашизма, и те ли не са културна ценност? Ако е така, трябва да отговорят на целокупния български народ кои паметници са културна ценност! Може би този на американските летци, бомбардирани София през Втората светов-

на война 1943 и 1944 г.?! А защо не и грозната скулптурна фигура на „Трабанта“ на Соломон Паси зад Художествената галерия /бившия царски дворец/, с който е возил Манфред Вебер, преди да станем членове на НАТО? Или пък „бронзовата къща“, която бе инсталирана преди година на мястото на съборения мавзолей на Г. Димитров и предизвика всеобщо недоволство, или бронзовата инсталация пред входа на храма „Ал. Невски“?

2. Как може да се поругават имената и заличават авторските права на десетките най-известни архитекти, скулптори и художници на България?

3. Вероятно се счита, че те вече са се преселили в по-добрия свят, а наследниците им нехаят или няма да могат да претендират в „завладяната“ съдебна система, която умее да протакат окончателните си решения с години?

4. Къде са ръководителите и членовете на гилдиите на архитектите, скулптурите, художниците и др., които следва да защитят авторските права на своите колеги, а вероятно и учители? Защото днес са те, а утре може да бъдат техните!

5. Къде е будната човешка съвест на софийнци и на заспалия български народ - ограбен, обезверен, оскотян и зомбиран?! Тези паметници са създадени в първите години след Втората световна война, в която благодарение на закъснялото участие на България и застъпничеството на Съветския съюз тя не само запазва своите граници, но ѝ Южна Добруджа, върната ѝ с Крайовската спогодба от 1940 г.

Слава Богу, че сегашната истинска „Сглобка“ от партии и коалиции в Народното събрание на базата на лични, групови и корпоративни интереси, под свирката на Посолството са мандатници и няма да им стигне време да разрушат всички паметници в чест на Съветската армия, а защо не по-късно и тези от Руско-турската освободителна война 1877/78 г. И още нещо: Да не забравят и да не си въобразяват, че могат да изтрият от съзнанието на будните българи историческите факти и заслуги на Русия и Съветската армия за това да има Трето българско царство след победата в Руско-турската война 1877/78 г., а след Втората световна война да запази границите си и да има 45-годишен съзидателен социалистически период на достоен живот и просперитет, който безвъзвратно е загубен след влизането на България в НАТО и Европейския съюз.

Бог да пази България, която разрушихме и вече не сме в състояние да опазим! Потомци, видни сме пред вас!

Част втора

Александър ГУЧЕВ

Глобални проекти

Днешната спецификата на света е в това, че досега имаше единна система, с един център, който определяше какво е добро и какво е лошо. Тази система работи съгласно модел, наречен Западен глобален проект, реализиран от хора, на които им е разрешено да обсъждат идеологията на този модел (западната идеология). За тази цел се организират форуми, на които се обсъжда тази идеология (Давос - Икономическа идеология; Тристранната комисия - Политическа идеология; Билдербергски клуб - Обща идеология). Внедряването на тази идеология се осъществява чрез различни институции (Бретонудската, Фондацията на Сорос,...), които се контролират твърдо по линията на финансирането като подготовка на идеологически кадри и на най-високо ниво. Младите кадри имат възможност да присъстват на форуми с участие в световни лидери в различни страни, създавайки взаимни връзки, ефективни при съвместно разработване на бъдещи проекти. Там им се заявява: „Вие сте потенциалните лидери, вие сте бъдещето на 21 век, чрез вас ще решават всички важни въпроси.“ Така тези хора се издигат до ниво авторитети в дадената страна с перспектива да поемат властта. Накратко, става дума за работна система, подобна на международната система по времето на СССР.

Всеки глобален проект предполага наличието на подобна система. При това, алтернативни проекти на Западния глобален са

ПРОЕКТИ В СЯНКА, „ПРОВИНЦИАЛНИ“ ПРОЕКТИ, които разработват прикрито своя собствена идеология. Нещо като Империя с провинции: Ватиканска, Китайска, Руска, Юдейската на Ротшилд с база в Лондон, всяка със своя идеология. САЩ са доста добре информирани за работата на тези провинциални проекти, като за Юдейския проект информацията е била на много високо ниво до момента, в който САЩ се отказват от агентурното разузнаване в полза на електронно такова. «Юдейският проект» от своя

СВЕТОВЕН РЕД, ИКОНОМИКА, ПОЛИТИЧЕСКИ И ИНТЕЛЕКТУАЛЕН ЕЛИТ

Размисли по идеите на икономиста Михаил Хазин, споделени през месец ноември 2023 г.

страна запазва класическото агентурно разузнаване в пълен обем, като успешната му дейност днес се вижда особено добре в Близкия Изток, Аржентина и Венецуела. „Провинциите“ са наясно, че не могат да се отклоняват много от начертаната линия, защото иначе ги чака катастрофа.

Централен проблем на западния глобален финансов проект е, че ресурсът за неговото поддържане е изчерпан напълно (печатането на нови долари вече не води до печалба), а поддържането на неговите структури - Световната банка, Международният валутен фонд и подобните им, изисква много пари. Основен фактор са и икономическите проблеми на САЩ, проблеми неразрешими в рамките на неолбералната икономическа наука. Като пример могат да служат официалните заявления на шефа на Федералния резерв (финансист номер едно, отговорен за печатането на долари), че не вижда подходящи мерки за копиране на инфлацията. Днес БВП (брутният вътрешен продукт) на САЩ намалява постоянно (от есента на 2021), като вече стана и пределно ясно, че не могат да възстановят промишлеността си на основа на своя вътрешен пазар, който е пренаситен.

Санкциите, въведени срещу Русия като наказание за нейната военна операция в Украйна, предизвикват маса усложнения за международната търговия и хвърлят сериозна сянка върху реномето на банките по отношение на сигурността на пазените там капитални валути за сметка на доларови трансакции, което показа, че доларът не е незаменим и че от заплахите и наказателните мерки на хегемона САЩ не винаги имат сериозни последствия.

При такава една силно вибрираща стабилност на световния ред всички „провинциални“ проекти като по сигнал започнаха да надигат глава. Например Ватиканът. От глобална идеологическа гледна точка Доналд Тръмп е играч на Ватикана с неговия Национален капиталистически проект, особено пропагандиран и днес във връзка с идващите президентски избори. Заедно с крайно агресивна критика към се-

гашия президент на хегемона Джо Байдън. Тръмп победи през 2016 г. само защото значителна част от латиноамериканската диаспора гласува за него, а не за Хилари Клинтън, която никога не е очаквал, тъй като се знае, че черните и латиносите гласуват за демократите. Оказва се, че е имало е заповед от папата: „Гласувайте за Тръмп!“

Юдейският проект (Лондон) също показва засилена активност в Закавказието, Полша, Литва, Близкия Изток. Има хипотеза, че новият президент на Аржентина е тяхна ра-

Михаил Хазин

бота. Всичко това означава едно - желание на англичаните за завръщане в Голямата игра.

Промени започват и на ниво ПОДИЗПЪЛНИТЕЛИ И ПОДПОДИЗПЪЛНИТЕЛИ, които не могат да си позволят да играят самостоятелно, но не искат и да губят доходи и статус. Объркването и паниката са всеобща, защото при активирани на различни провинциални проекти вече не е ясно кой с каква сила се съобразява. Разгаря се борба с цел ликвидирани на конкуренти и врагове, и то между хора, за които се е считало, че са в един „отбор“, тъй като вече не е ясно кой под какъв началник работи. Така доверашният „приятел“ може да се окаже „враг“. Ресурсите стават по-малко, местата стават по-малко, ерго, налага се да се ликвидират врагове.

Например в Литва откриват воюват силите на Ватикана и на Лондон плюс сили, които постепенно се ориентират или ще се ориентират към Русия. Защото на всички е ясно, че Западна Европа и Западът като цяло нямат ресурс и влиянието им не може ефективно да се простира чак до Прибалтика. Очертава се тенденцията, че граничната линия Запад-Изток ще се премества на запад до вертикала от Балтий-

ско море до Алпите. Това е и най-късата фронтова линия, която Западна Европа може да си позволи да отбранява самостоятелно, ако САЩ напуснат НАТО (заплаха на Доналд Тръмп) - чисто и просто въпрос на капацитет. Тази линия съвпада с граничната линия Запад-Изток от 1945 година.

„Психиатрията“ на горната ситуация (освен главната ѝ компонента желаното да се приема за обективна тенденция) се базира и на факта, че хората, които досега са си говорели на един език, неочаквано за-

почват да воюват един с друг. И да осъзнават, че има нужда от нова терминология, за да могат да си обясняват кое сега е новото „наше“ и кое е новото „чуждо“. Става въпрос за редовите изпълнители, на които по принцип няма как да им са ясни промените във високата стратегия. В днешната ситуация те нямат възможност да определят правилно новите политически слогови линии (вместо една-единствена и фиксирана). Няма как да различат, че сега „това“ е Лондон, „това друго“ е Ватиканът, а „третото“ пък е Вашингтон. Или пък, Боже опази, Москва! И започват да си измислят нови лозунги. Засага всички тези индивиди не са се преобоядисали - всички са все още в светлосин либерален цвят. С избора на друг цвят обаче може да има сериозни проблеми. Представете си, че сте се преобоядисали неправилно!

А ситуацията наистина може да бъде много комплицирана. Като пример може да служи т. нар. Червен проект, който в началния си вид през 19 век се е направлявал от Лондон. Така Сталин до самия си край не е успял да се справи окончателно с ръката на Лондон - Коминтерна. Тази ръка

го и погубва. И не само него - тя погуби и СССР по линията Коминтерн-Куусинен-Питовранов-Андропов-Горбачов. И още, ако се вслушате в Андрей Девятков, то той ще ви обясни, че Примаков е бил „лондонски“, както и наскоро починалият Хенри Кисинджър.

В момента в Полша има битка между «лондонски» и «вашингтонски сили» (бюрократията в Брюксел); плюс пасивни сили, които често се оказват «отгоре» след битката. А пасивната сила в Полша е Москва. По отношение на мерата на Лондон в Хонконг в Закавказието и в Близкия Изток наскоро последва отговорна реакция от страна на Вашингтон - появи се нов външен министър - Дейвид Камерън, подготвен за премиер, противник на Юдейския проект.

Общо казано, тепърва има да се създава многополярна политическа култура, заменяща тази на привичния еднополярен свят. Това е и причината защо Западът днес е толкова въбсен от растящото положително мнение на населението по отношение на Русия, особено в Европа. В Полша битовата русофобия изчезва още през 2010-те години, като любовта към Русия днес нараства пропорционално на броя украинските бежанци там - просто защото руснаците имат различно поведение.

Активират се хора, които твърдят, че руският главнокомандващ в момента не е Путин, а негов двойник. На тези хора може да им се каже следното: „Гостода, това изобщо не е важно! Дали е Байдън или негов двойник, дали е Путин или негов двойник, няма значение по простата причина, че става дума не за отделни личности, а за елити на съответните проекти. Ако стане необходимо, ще има нов Путин или нов Байдън, или нов Тръмп (оригиналът едва ли отговаря на мащаб на проекта - слаб администратор). Така че „Путин“ това не е човек, това е елитна група, която реално докарархе на власт вие. Преди 2 години той нямаше такава възможности и такава влияние - вие направихте това чрез НАТО. А ако НАТО не се беше придвижвало на изток през 1990-те години, нямаше да го има въобще тирани Путин.“

На стр. 10

Освен икономиката друг ЦЕНТРАЛЕН ФАКТОР ЗА ОРИЕНТИРАНЕ

в днешната картина на света се явява борбата за власт, следователно, необходимо е да се разбира какво е това власт и каква структура има. За съжаление, особено в Източна Европа, хора, които са найсно какво е власт, едва ли могат да се намерят както в парламентите, така и сред правителствата. Там обикновено се избрат хора, които реагират на поверената им позиция, следвайки строго неолитарната идеология, усвоена на ниво рефлекс. От рода 2 + 2 = 4. Твърдо! От професионална политическа гледна точка обаче този отговор може да е неправилен. Например, ако няма достатъчна предварителна информация, на въпроса "Колко е две плюс две?" може да получите следния отговор: "Зависа дали купуваме или продаваме". Например хората, които пишат даден политически доклад или програма, може да се направляват от логиката "Ние сега продаваме" или пък от логиката "Ние сега купуваме". А може да има и други варианти. От професионална политическа гледна точка отговорът "2 + 2 е винаги 4" е пример за първосигнално, рефлексивно и елементарно мислене. Или друг пример: на въпроса "Какво ще правите с крадещото?" рефлексивният отговор е: "Как какво, то си е мое", докато политически правилният отговор, особено в зависимост от момента, би могъл да бъде: "Крадещото не е твоё, то си е наше (или тяхно)". За справка – някои руски милиардери. Трети въпрос: "Ако парите ви се пазят в Лондон, ще провеждате ли антилондонска политика?"

На практика се оказва, че смислено договаряне за взаимноизгодни промени на системата е просто невъзможно. Даже по причини чисто технически – поради нейния огромен мащаб. Така постепенно на всички участници, изключая bankerите, започва да им става ясно, че такъв идиотизъм не може да продължава повече. Застрашено е даже самото съществуване на САЩ. Оформя се един-единствен изход: разрушаване на тази глобална доларова финансова структура, чието поддръжане изисква огромни средства, и то при намаляващ дял на американската икономика в световната – от 52% в края на Втората световна война до по-малко от 20% (днес сумарният дял на Китай и САЩ днес е 40% като този на Китай е по-голям). Как може да се предотврати тази американска катастрофа е отделен въпрос. Засега се работи по един проект – китайските пазари в Югоизточна Азия. Освен това, когато вече е ясно какво трябва да се направи, е необходимо е да се намери виновен за нарастващите проблеми. Например: "За всичко е виновен Путин, кървавият тиранин!" - независимо че на

СВЕТОВЕН РЕД, ИКОНОМИКА,

всички е предельно ясно, че става дума за чиста фантастика: къде е Путин и къде е световната доларова система! Даже на територията на Русия всичко си е тип-топ с тази система. Благодарение на неолитарната финансовата пета колони там: Министертвото на финансите и Централната банка.

НАТО и Русия

Както беше споменато по-горе, грешката, която направя Западът, е разширяването на НАТО на изток. Джон Миршаймер (John Joseph Mearsheimer, American political scientist, <https://www.mearsheimer.com/>), класик на съвременния неореализъм,

не държавата, те губят всичко. Ако програмата на Буш-старши за запазване на СССР се беше реализирала или поне ако САЩ се бяха отказали от разширяването на НАТО на изток, нямаше да съществува "Кървавият тиранин Путин". Това е един принципиален, основен политически извод: Путин е създаден Там. На Запад. Западните стратегии сигурно са предположили възможността за появата на националист, но явно са я недооценили или пренебрегнали. Грешката специално по отношение на Путин е, че не са го считали за идеен враг, а само за невероятно хитър провинциален началник, с феноменални способности да

тика. В Русия има силни икономически групи, една част от които се контролират от САЩ, а друга – от Лондон. Той трябва да формулира нова икономическа политика и съответна структура, различна от американската и английската. По тази причина засега той все още нищо конкретно не предлага. Рано е. Има само общо предупреждение.

Възможна грешка днес по отношение на Русия е много по-сериозна, едва ли не смъртоносна, в сравнение с грешката на Запада през 1990-91 да разруши СССР. Днес място за грешка няма. Налага се да приемат, че трябва да се отстъпва. Точно както на СССР му се наложи да отстъпва в края на 1980-те години. Така НАТО по чисто икономически причини ще трябва да се изтегли на запад, до началната границата от 1945 година. Това е и сценарият най-изгоден за Англия, за да доминира Западна Европа: САЩ напускат НАТО и Европейският съюз се разпада. Това ще й отвори най-сетне пътя към "Висшата лига" на големата политика.

Ако НАТО не се изтегли, то всичко на изток от Берлинския меридиан остава зона за дотации в рамките на Западния икономически модел, т. е. на Запада ще се наложи да храни народите там, за което обаче пари вече няма. В случай на изтегляне на НАТО до линията от 1945 г. е също така ясно, че засега Русия не може да си позволи да тръгне на запад. При такъв сценарий зоната на изток от Берлинския меридиан я чака истинска катастрофа: това ще бъде зона на беззаконие, населена с хора люто ненавиждащи Запада за провала на всичките им надежди, особено що се отнася до западно ориентирани елити.

Друга възможност е да се започнат преговори с Путин (с колективния Путин), предлавайки му следното: ние се изнасяме, обещаваме да не ви пречим, прибираме си обратно всякакви институти - от Средна Азия, от Закавказието, от Източна Европа, отвсякъде, но ви умоляваме да поемете отговорност за тези "освобождени" територии. Засега позицията на Русия не е уточнена в този аспект. Съществува мнение обаче, че е рано за придвижване в Източна Европа, даже по-вероятно е придвижването да започне доста по-късно, когато ситуацията в тези области стане като в Гуляй-поле на Махно, когато всички държавни институти изчезнат, когато на тези територии се

изтръгва от централното началство благинки и привилегии, показвайки поведение например като това на Орбан по отношение на Брюксел. Допадник, който не си струва да бъде премахнат, защото може да дойде някой по-лош.

Грешката им е, че не са преценили Путин като опасна личност, който напълно професионално е успял да прикрие добре истинските си възможности. Окончателно демонстрирайки ги тази есен в речта си пред Обществената палата: на червен фон, не на син, обявява, че Русия трябва да върви по пътя на Александър Невски, като направлено се сменя от Запад на Изток. Синият цвят символизира либерализъм, а червеният – класически руски червен проект. Като "Изток" не означава Китай, а Индия, Иран, Средна Азия и Близкия Изток. Сега вече на Запада изведнъж му светна, че Путин ги е баламосвал през последните двадесет години и това вече предизвиква истинска паника, защото се налага всичко да се сменя, а ресурси няма. И още. Путин вече обяви, че се кандидатира за президент, което означава, че ще се заеме сериозно и с вътрешната поли-

тика. В Русия има силни икономически групи, една част от които се контролират от САЩ, а друга – от Лондон. Той трябва да формулира нова икономическа политика и съответна структура, различна от американската и английската. По тази причина засега той все още нищо конкретно не предлага. Рано е. Има само общо предупреждение.

Възможният план на Русия при сключване на мирен договор с Украйна или при капитулация на Украйна вероятно ще включва условията, че доларовата система няма да е валидна там. Друго следствие ще бъде, че днешният либерален политически елит там ще бъде пометен - не националният елит, а политическият елит. По простата причина, че това е съдбата на всички либерални по-

ПОЛИТИЧЕСКИ И ИНТЕЛЕКТУАЛЕН ЕЛИТ

възцаряват хаос и ужас. Тогава Русия може да реши да дойде - вече не като агресор, а като поканен спасител, за да установи порядък. С обяснение: "Вашите врагове са там, на Запад, те ви доведоха до това състояние, в което 90% от населението няма да знае как да осигури утре закуска за децата си."

РУСИЯ И УКРАИНА

Възможният план на Русия при сключване на мирен договор с Украйна или при капитулация на Украйна вероятно ще включва условията, че доларовата система няма да е валидна там. Друго следствие ще бъде, че днешният либерален политически елит там ще бъде пометен - не националният елит, а политическият елит. По простата причина, че това е съдбата на всички либерални по-

литически елити при разпада на Западния глобален проект. На предна линия ще излязат всички тези хора, на които им беше отказано право на глас през последните няколко десетилетия. Заедно с признанието, че прекалено бързото излизане извън естествените национални територии е било много голяма грешка.

ВТОРО, Русия ще се изправи пред проблема, че Украйна не е вече "нейна" територия. Населението там, включително и руснаците, няма да счита идващите за свои по причина, че тези хора са били дресирани достатъчно дълго и упорито в рамките на Западния модел. Те ще ненавиждат Запада, защото ги е излъгал и изоставил, но независимо от това ще се стремят на Запад, защото им е втъпено, че Русия е

една дива, некултурна, ужасна страна. Изключение са Оdescа, Николаев, Харков, Херсонска, Николаевска, може би и Днепропетровска област, чието включване към Русия е ретивно; при абсолютно пълно зачистване на всички проукраински сили там, избутвайки ги на териториите, подведомствени на Украйна.

Украйна се запазва при следните условия: Денацификация с тотална лустрация: на всички хора, публично участвали в живота на нацистка Украйна и на тези, които открито са поддържали нацистки структури, трябва да им бъде забранено каквото и да е участие в политически живот поне 25 години. Всички партии, участвали в тези процеси, трябва да бъдат разформирани.

Всички лица, директно участвали в каквото и да е вид нацистки организации (по списък), трябва да бъдат осъдени публично в рамките на процедурата по денацификация, като съдебната система трябва да е нова.

Категорична забрана за взаимодествие със структура и държави (по списък), поддържали нацисткия режим в Украйна, забрана, валидна поне 20 години. Разбира се, нелегални структури ще се организират, но с тях ще има кой да се бори.

Ако НАТО се оттегли до границата от 1945 година, аналогични мерки трябва да бъдат приети и спрямо други страни от Източна Европа и Прибалтика, ако държат да имат нормални връзки с Русия.

Заклучение

Мисълта за неизбежния разпад на Западния неолитарен глобален проект и Бретънуудската доларова система започва да прониква бавно в главите на хората, които приети публично в рамките на процедурата по денацификация, като съдебната система трябва да е нова.

ПОЛИТИЧЕСКАТА ГЛУПОСТ...

От стр. 12

Промяната се реалностите и ако това не виждат управниците, какво и къде гледат? Утре светът ще е съвсем различен от днешния. Войната в Украйна скоро ще приключи и резултатите от нея съвсем няма да са такива, каквито ги очакват нашите управници. Тези резултати ще повлекат след себе си радикалното трансформиране на Европейския съюз и на цялата Европа. В новата напълно преобразена Европа трудно ще бъде открита България. Такому е нужна тя такава, каквато ще я оставят тези, които днес я управляват!

Но кой и къде ще я приеме – това е въпросът.

Вместо да търсят отговорите, българските политици и държавници съзнателно задълбочават политическата, социалната и икономическата криза в държавата. Но не само това. Те

смазват хората, настройват ги враждебно към собствената им държава. Иначе защо ще се занимават с разрушаването на Паметника на Съветската армия; защо са толкова агресивни към всичко руско – дори и към онова, което е необходимо в живота и е полезно за общото ни развитие? Шо за глупост е да наричаш Съветската армия окупационна, когато тя изгони от страната ни армията на Хитлер, която беше окупирала България за наш срам и позор!!! А няма ако тези, които сега управляват, бяха истински загрижени за съдбата на Украйна, щяха да й дават бракувано оръжие, изхвърлено от употреба в нашата войска? Това застраховка "живот" на глупостта им ли е, или нещо друго, но съизмеримо с нея? Каквото и да е, няма как да бъде формулирано и обяснено.

Някои от управниците се

хвалят, че ще изкоренят руското влияние сред българския народ. Но това е толкова нелепа цел, че само политическата глупост може да си я постави, когато толкова други проблеми и бедни са загрупали държавата и обществото ни. А пък с тези методи и средства, с тази патологична настъпственост постигат точно обратното. Те много бързат и затова не се спират пред нищо. Имат власт, сили са, всичко е в ръцете им. Обаче каквото и да направят, ефектът от глупостта им е друг, а не желаният. Както са тръгнали и както не се съобразяват с нищо, скоро ще паднат в собствения си капан и ще има да пишат и скитят някой да ги освободи от него. Но няма да се намери никой, който да ги съжали и се реши да им помогне. Всички ще кажат: така им се пада! И ще бъде все едно дали се наричат Кирил, Асен, Николай, Бойко, Тодор, Христо, Атанас, Мария. Когато сееш омраза, няма как да пожънеш любов!

Тогава ще им припомнят, че са се залещили, защото са се ренчили и са правили напук на Русия, ругали са я, приказвали са какви ли не гадости срещу нейния президент, лъгали са народа за състоянието и постиженията й, забранявали са излъчването на нейни телевизионни канали, гонили са дипломатите й, затваряли са дипломатическите й служби и са вярвали, че тя е само една жалка бензоколонка и че дори няма в цялата държава една свръхзвукова самолетна.

Ако историята с разрушаването на Паметника на Съ-

ветската армия не ги вразуми, значи си заслужават съдбите.

Те ще си заслужат съдбите, но няма те ще понесат последиците, които ще се стоварят върху българския народ и българската държава?

Възмездие то не е грубо отмъщение и то няма да е само от народа и обществото, но ще дойде като резултат от тромавото и несполосно ориентирани в световните и европейските дела. Това ще ни изолира и обрече на самота, от която трудно ще излезем. Тогава малка държава ще се окаже още по-малка, изолирана и незабележима.

Не знам дали днес изобщо има смисъл да се чертаят общонационални планове за развитието на държавата и обществото; дали е необходимо политическо съгласие за постигането на някакви високи национални цели. Но е ли по-редно да се говори за модела на нашата геополитика и за преосмисляне (дори само теоретично) на линията, по която се движим, и липсата на геополитическа чувствителност към измененията в света и нашето място в настоящето и бъдещето. Нужно е все пак да се осмисли и преосмисли културата на българския държавник и политик, начинът на говоренето му и поведението в изпълнението на практическите му задължения. Защо неговата пословична упоритост в нежеланието му да се учи и особено да се съобразява с реалностите вече е станала твърде опасна.

Политическата глупост вече става нетърпима!

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ
РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Александър ГОЧЕВ
Проф. д-к. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГОЗЕЛЕВ

д-р инж. Марин БЕЛОВ
Проф. д-р Нако СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р инт. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01

ИЗДАВА
"Втора Зора" ЕООД
Печат "Нюзпринт"
София, ул. "Тинтява" 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN B643UNCR70001519963494
BIC
UNCRBG5F

Примат се оригинали по стандарт 30 реда, 60 машинписни знака. Ръкописи не се рецензират и не се връщат.

Броят е приключен редакционно на 15.12. в 13 часа. Хонорар се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа ISSN 1310-8492

ПОЛИТИЧЕСКАТА ГЛУПОСТ ВЕЧЕ Е НЕТЪРПИМА!

Панко АНЧЕВ

Най-уродливата и общественоопасна глупост е политическата. Защото засяга тези, които не бива да бъдат засегнати от нея. Но тя ги поразява и нанася непоправими беди на държавата, обществото и народа.

За разлика от обикновения глупак, политическият не е смешен, а е страшен. И не предизвиква съжаление. Напротив, бива наговарван с толкова омраза, че ако не беше именно политически глупак, нямаше да я издържи и щеше да се пукне от срам, мъка и душевна болка.

Никоя глупост не е лечима, но политическата е още и непростима. Тя е неуморима, защото е силна и непреклонна.

Много е страшно, че политическата глупост вече почти не се забелязва, не се осъжда и дори не се нарича с истинското ѝ име.

Целият български политически и държавен живот е подчинен на политическата глупост. Ако не беше така, политиката на българската дър-

жава (както вътрешната, така и външната) нямаше да бъде в такова окаяно състояние и да е водена от толкова неподготвени и неспособни дори на елементарни анализи на текущата обстановка (да не говорим за перспективно мислене!) хора. Повечето от тях са попаднали случайно в политическата суматоха, не знаят какво да правят, но въпреки това се чувстват уютно и спокойно.

Не е лесно да си политик и държавник в малка държава и да принадлежиш на малък народ. Защото само номинално принадлежиш на властта, на която е поверено да управлява битовите сфери, а във всичко останало е длъжна да изпълнява чуждата воля на великата сила, която я владее. А при провал и национална катастрофа отговаряш с главата си за действията и бездействията си в управлението, за грешните решения. Но най-вече за сервилността и угодничеството към господарите. Всъщност

именно тази печална перспектива определя и размера на свободата, която получава българският политик и държавник. Защото когато отговаряш винаги с главата си за злополуките с държавата, носиш върху себе си отговорност, а тя те задължава да бъдеш освен политически глупав, още и (особено в решителните исторически моменти) силен, разумен, почтен, отговорен. Но как да бъдеш такъв, когато не ти е дадено по рождение?!...

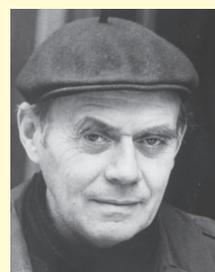
Затова

**ТРЯБВА ДА СЕ НАПОМНЯ
НА НАШИТЕ ДЪРЖАВНИЦИ,**

макар че на тях не им се вярва и са убедени в обратното, че никой не е вечен – дори и геополитическите господари, и че те в решителния миг, когато заедно с тях те изправят пред съда (все едно дали е не историята или юридическият), ще отговаряш за себе си и никой няма да те защити, камо ли да те оправдае, че

НА ДОБРИ ЖОТЕВ

Първан СТЕФАНОВ

*Убихме Христа. И ония се върнаха в храма.
Възможни са всякакви грехове:
патриотите могат света да превърнат в пламък,
лошите хора – да пишат добри стихове...*

*Над далечни провинции гъста забрава никне.
Една сива мъгла е размила лица и черти.
И не знаеш кого да презреш и кого да обикнеш.
И объркан се питаш: а кой си самият ти?*

*Все по-яростно сменяме дрехи и къщи.
Летуваме в планината. Зимуваме на море.
И ни пазят оръжия все по-могъщи.
И живеем, естествено, все по-добре.*

*И все по-самотни поетите бродят.
И вят космически ветрове.
Страх ме е, страх ме е от народи,
които
не четат стихове.*

си бил безпомощен и в невъзможност да противостоиш на заповедите на могъщите тогава властелини.

Умен държавник означава по-малко глупав, предпазлив,

умерен, предвидлив и дори ако щете – страхлив, за да не забравя за неизбежното възмездие.

Толкова ли е трудно да се намерят по-малко глупави държавници, та да не гледаме с очите си как се руши държавата ни и с каква неударима угодническа страст управляващите бързат да не оставят камък върху камък от граденото с труд толкова десетилетия! Какво е това щастие, което ги е обзело, та не виждат и не чуват нищо! Светът се променя, защото се пренарежда, великите си изхвърлят старите си приятели и вербуват нови, а нашите синковци я карат по старому. Че дори с още по-голямо усърдие.

На стр. 11

Уважаеми читатели,

Изпращаме 2023 г., в която радости те и да не бяха много, бяха преди всичко свързани с вашата съпричастност към делото, на което ние, в „Нова зора“ посвещаваме и сили, и надежди. Слава Богу, прибавихме още една календарна година към всичко, което 33 години отстоявахме. Преди Светлите Рождественски Празници ни застигна и поредната горчивина и тревога, може би защото наистина най-тъмно е преди разсъване.

Въпреки негодите, въпреки изпитанията и сатанинските козни, ние знаем, че по-силна от тях е справедливата Десница Господня.

И пусть разточатся врази Его!

Бъдете живи и здрави. И помнете, че България ще пребъде, въпреки всичко! Пожелаваме ви мир и любов, и нека Вярата не оскъднява!

Ще се срещнем отново на 02 януари 2024 г. Бог с нами!

Уважаеми читатели,

Абонаментът все още е единственият начин да сте сигурни, че можете да прочетете вестник „Нова Зора“. Идват безизходни времена, когато всеки глас на правдата ще бъде заглушаван и истината все по-трудно ще бъде изричана и осветявана. Сега тече абонаментната кампания на Български пощи и на фирма „Доби прес“, с които редакцията има договорни отношения за 2024 г. Целта, непостигната в предишните години остава същата и през 2024 г.: 1000 целогодишни абонамента! Ние знаем, че ви е трудно и с притеснение отправяме тази покана за подкрепа. Вече се пресрамахме и през отминалата година съобщихме, че приемаме и дарения. Благодарим на всички, които се отзоваха. Ако целта от 1000 абонамента не бъде

**НОВА
ЗОРА**

ВЕСТНИК „НОВА ЗОРА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА В. „ЗОРА“, ИЗДАВАНО ОТ 14 МАЙ 1990 Г. ДО 16 ЮЛИ 1996 Г.

НЕЗАВИСИМ НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

Г. С. Раковски: „Любовта към Отечеството превъзхожда сичките световни добрини!“

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО

www.zora-news.com

София

Година XXVI

(XXXIV)

Излиза във

Вторник,

Цена 2 лв.

постигната единствената възможност ще остане вашата целева подкрепа. Процесите протичат все по-скоротечно и става все по-реален образът на онзи вторник, в който има опасност да не се състои срещата ни с вас. За много централи и институции това би било повод за празник, но ние вярваме, че това не е ваше желание. Можехме да ви спестим казаното дотук, ако все пак беше възможно преодоляването на изкуствените препятствия пред разпространението на вестника. Уви.

Във всяка пощенска станция, до

15 число на всеки месец, очакваме да се абонирате за в. „Нова Зора“ за 1 месец, за тримесечие, полугодие или за цялата година. Абонаментът винаги се изчислява съобразно броя на вторниците, умножени по коричната цена - 2 лв. Това засега остава най-сигурният начин, вие, заедно с „Нова Зора“, да участвате в битката за бъдещето на България.

Нашият каталожен номер в Български пощи остава непроменен - 311.

Всеки вторник очаквайте „Нова Зора“. Търсете най-необходимият за България вестник.